

[Brøndsted.]

vil vi se, at i virkeligheden har de to af dem siddet i magistraten, godt nok ikke som borgmestre hele perioden, henholdsvis fra 1946 og fra 1956, de tre har siddet fra 1962 og de seks fra 1970. Det ligner altså langt mere en form for ansættelsesforhold, end det ligner en form for valg, og derfor er det i sig selv måske en af årsagerne til, at interessen omkring styret i København er så ringe; selv om vi ved kommunevalget havde så ringe tilslutning alle vegne, var den dog måske alligevel ringest i København.

Jeg mener, der er noget at tage fat på. Der skal en helhedsundersøgelse til, der skal en ny lov til, og vi vil fra venstres side meget stærkt anbefale, at man ikke bare venter på, at det udvalg, der har siddet vist siden 1936, pludselig skulle vågne op — vi ved jo ikke engang, om der er flere i det udvalg. Venstre anbefaler derfor, at vi nedsætter et udvalg, måske i relation til det, der har været, og absolut i samarbejde med repræsentanter fra København, og så må vi tage fat og få en løsning, og den skulle helst være færdig i god tid inden 1978.

Edele Kruchow (RV):

I det radikale venstre er vi også blandt de utålmodige, når det gælder fornyelse af Københavns forfatning, men vi erkender selvfølgelig, at de seneste års forhandling omkring en ændret ordning for hovedstadsområdet har sinket København i arbejdet, således at man måske ikke omgående kan komme med et afpudset udspil. Imidlertid må man i Københavns kommune have haft rigelig og god tid gennem mange år til at gennemarbejde en række enkeltheder i noget, der ville kunne indgå i en hvilken som helst hovedstadsordning.

Jeg vil derfor fra det radikale venstre sige, at vi holder på, at storbyer i det øvrige land — og vi vil altså i denne sammenhæng pege f. eks. på Århus og Odense — ikke bør have et bystyre, der hviler på andre principper end Københavns. Dermed mener vi altså, at den måde, man bliver borgmester på i disse byer, må være en måde, der svarer til den måde, man bliver valgt på i København. Vi håber også, at den meget store enhed, som Københavns kommune er, og som har medført en vis træghed i administrationen i København, selv om den bliver

opretholdt som en kommunal enhed, alligevel vil kunne undergå visse forandringer, der bedrer på dette forhold.

Vi forstår også, at der er en række begrundelser, som f. eks. også indenrigsministeren her tydeliggjorde i dag. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men jeg vil gerne nævne ét forhold, som man jævnlig møder; det må høre ind under det, indenrigsministeren nævnte som historiske begrundelser, der hviler på traditioner. Jeg tænker her på dette, at den enevældige Frederik den Tredje gav København nogle særrettigheder, og selv om de privilegier, København fik dengang, ikke udmøntes i dag på samme måde som på Frederik den Tredjes tid, så har man på fornemmelsen, at der af og til bliver slået på det. Og dér vil jeg altså sige, at hvad en enevældig konge lavede i det syttende århundrede, det bør en by som København være klar til at give fuldstændig afkald på, efter at vi i 1849 fik en grundlov, der på alle andre områder sagde farvel til enevælden. Derfor må man selvfølgelig også sige farvel til enevælden, hvis der er noget tilbage af den inden for København.

H. C. Toft (KF):

I adskillige årtier har mange givet udtryk for ønsket om og fundet det rimeligt, at man skulle ændre Københavns forfatning, men årsagen til, at man ikke er kommet nogen vegne, er vel den, at der i samme tidsinterval har været arbejdet på at få lavet en hovedstadsreform, og når arbejdet med at lave en hovedstadsreform skulle fortsætte, har man ikke fundet det rimeligt at lave en ny styrelsesordning for København.

Da hovedstadsreformen nu er gennemført, er baggrunden til stede for, at vi nu må se på styrelsesforholdene i København.

Jeg er enig med indenrigsministeren og hr. Elgon Jensen i, at det selvfølgelig kræver et stort undersøgelsesarbejde, for det er jo ikke blot dette forslag, det drejer sig om, det drejer sig også om en lang række andre ting.

Men når indenrigsministeren giver udtryk for, hvad der jo er rigtigt, at hovedstadsreformen nu skal tages op til revision i 1976, må det være et rimeligt krav, at der på samme tidspunkt fremsættes forslag her i folketinget om, hvordan styrelsesforholdene skal være i København efter den 1. april 1978, således at folketinget i god tid kom-